

Sándorhoz fűzte. Nem kevésbé stilszerű dr. *Dézsi Lajos* méltató megemlékezése a kiváló tudósról, irodalmi érdemeiről s különösen arról a fontos szerepről, a melyet Szilágyi Sándor az egyetemi könyvtár élén egész tudományos életünkre kihatóan be tudott tölteni. »Pedig Szilágyi — úgymond — a mint nem volt szaktudós, éppen úgy nem volt szakkönyvtárnok sem, a milyen volt Petzholdt, vagy most Dziatzko De a mi viszonyaink között első sorban nem is erre volt szükség. Szilágyi jól ismerte irodalmi viszonyainkat, tapasztalásból tudta a tudományos kutatás nehézségeit s azzal az elhatározással vette át a könyvtár igazgatását, hogy a mennyire csak lehet, elhárítja ezeket. Egyénisége varázsával az egyetemi könyvtárba szoktatta a kutatókat, utbaigazításokkal látta el, hogyan és hol kutassanak, sőt a legmesszebbre menő készséggel hozzá juttatta őket a forrásokhoz is. E végett összekötetésbe lépett a külföldi könyvtárakkal és megnyitotta az egyetemi könyvtárat a vidékiek előtt is. Trefort szerint a könyvtárnok feladata megkönnyíteni a tudós munkáját. Szilágyi magáévé tette e felfogást, sőt szélesebbre kiterjesztette azt.« E finom jellemzés után Dézsi felsorolja Szilágyi Sándor érdemeit a könyvtár katalogusainak kiadása és tovább fejlesztése terén.

E kegyeletes közleményeket megelőzi *Ferenczi Zoltán* hivatalos jelentése a könyvtár 1899. évi állapotáról, melyet folyóiratunk más helyén egész terjedelmében közlünk s mely szép bizonyosága annak, hogy az új igazgató már is mily öntudatossággal buzgodik fontos feladatai minél eredményesebb megoldásában. (e.)

A képviselőházi könyvtár katalogusának pótkötete. 1893—1899. Szerkesztette dr. *Küffer Béla*, a képviselőház könyvtárnoka. Budapest. *Pesti könyvnyomda részv. társ. 1899.* — VII. és 885. — 1457 oldal. 8-adrét.

A képviselőház gazdag és jól rendezett könyvtáráról a nagyszorgalmú könyvtárnok, *Dr. Küffer Béla*, 1883-ban bocsátotta közre a teljes szakezíményt. Most az utolsó hat év szerzeményeiről adta ki a pótlékot, ugyanolyan rendszer szerint aminőt a főkatalogus szerkesztésénél használt. Az előszóból megtudjuk, hogy a könyvtár hat év alatt 8,305 kötetel gyarapodott; jelenlegi állománya 37,695 kötet. Legtöbb esik ebből a törvények, dekrétumok és parlamenti nyomtatványok szakára, összesen 10,673 darab; legszerényebben van képviselve a könyvészet, mindössze 264 kötetel. Nyelvre nézve feltűnő a német művek sokasága (13,619 kötet), utánuk jönnek a magyar nyelvűek (10,142).

Sajátságos, hogy a hazai nemzetiségek irodalma teljesen hiányzik. Mindössze húsz oláh, egy tót és egy szerb munka van a magyar parlament könyves-házában.

A kötetet egy kitűnő, a főkatalogus anyagát is felölelő tárgymutató zárja be.

V. E.